

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vtî amans anima cælestis patriæ ciuiu[m] gaudia contempletur: cantica
item laudesq[ue], qualia exhibeantur à sacris virginibus præcipuè matre
virginum sanctissima V. Maria. Cap. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

per eorum ministerium omnia indicare dicatur, cœli lucidissimi & serenissimi colore vestiti, quia & de cœlo dictum est, quia cœlum thronus Dei est. Psal 69
Cherubim.

Contemplare super hos Cherubim diuinæ sapientiæ vicinius adhærere, vt secundum nominis sui interpretationem, (quia Cherubim dicitur plenitudo sapientiæ) de ipso plenissimo fonte sapientiæ diuinæ sapientiæ hauriant plenitudinem, quam cæteris angelorum agminibus administrant, & tam iocundi fluminis impetu lætificant ciuitatem Dei. Hunc inquam, chorum velut auri purissimi fulgore, sapientiam designante, pulcherrime & iucundissime videas radiare. Psa 45

Contemplare Seraphim secundum nomen suum tota ardentia diuinæ charitatis igne, cui immediate iunguntur tanto fortius, quanto vicinius cum summa suauitate flammantia, choruscantia tam iucunde, vt ipsa deitas in eis & flammare suauissime, & lucere iucundissime videatur in tantum vt ipsa non solum flammantia, sed magis flamma maxima videantur: tam mirè quotq̄ lucentia, vt magna ipsa lux, quam lucentia valeant indicari, ita vt eis mediantibus omnia agmina angelorum illuminentur iucundissime, suauissimeq̄ incendantur. Seraphim

Vti amans anima cœlestis patriæ ciuium gaudia contempletur, cantica item laudesque, qualia exhibeant à sacris virginibus precipue matre virginum sanctissima Virgine Maria.

CAPVT. X.

NVNC ò anima mea perpende, quantum & quomodo ascenderis, & quantum fas est, tam inexplicabili replere & dilatare lætitia, singulos cœlestium ciuium choros speciali decore fulgentes gradatim pertransi, & leuans in circuiu oculos tuos, vide iucunditatem immensam, quæ in ciuibus cœlestis Hierusalem sine modo, & sine fine resultat. Et vt alia taceam agmina Angelorum iucundissima & delectabilissima varietate distincta, quantum desiderij quantumq̄ lætitiæ possunt & debent tibi illa ardentia & choruscantia Seraphim tam mirabili suo igne conferre, ardore desiderabili desiderium tuum, choruscantione lætissima lætitiâ augmentantes. Baruc 4

Huc me rape desiderium meum, tanta tui virtute, vt tua lenitas euincat miseri corporis grauitatem, vel illud vna mecum eleuando, vel me ab illo penitus euellendo, quia ò quam bonum, ò quam verè optimum est me hic esse, si non contingat me illo talento plumbi, id est, mole corporea reuocari.

O quam beatum est, hic esse, in te summa Hierusalem, vbi amœnitatem pulchritudinis, formositatem totius splendoris, & dignitatem omnis elegantie iugiter ciues tui cernunt Nihil ibi omnino quod conturbet mentem auribus sanctis datur. Sonant ibi semper melliflua hymnorum organa, suauissima Angelorum melodia, cantica canticorum dulcissima, quæ ad laudem superni regis, & gloriam à supernis ciuibus in perpetuum decantantur.

Præ cunctis autem ciuibus tuis nomen & suauissimum, singulare & delectabilissimum à purissimis virginibus, agnum mansuetissimum sequentibus, canticum decantatur, tanto dulcius, quanto purius, tanto suauius, quanto singularius. Cantat cum virginibus sacris ipsa Virgo virginum mater virginis dulcissimi & purissimi

Kkkk 3 • Iesù.

Iesu: cantat nimirum & præcantat, ducitq; choream chori virginæ regina virginum. O quam iucundissime hymnizans, iubilans, organizans, quanta admiratione omnium cœlestium ciuicem in se trahit affectus, in comparatione illius se, linguae & matos iudicantes. Cantat ergo cantrix illa eloquentissima, canticum suum tanto dulcius in aures, immò in dulcissimum cor dulcissimi Iesu, cui olim in curabilis verba suauissima pueriles vagitus consolantia decantarat, quanto illum præ omnibus ciuibus Syon cœlestis vicinius loco, dignitate, potentia & charitate contemplantur.

O si ad hos mihi cantus suauissimos ascendere liceat audiendos, & inter organa sanctorum cynamomum & balsamum redolentia, inter laudes angelicas incessabiliter resonantes, & cantica virginea singulari dulcedine purissimo sponso placetia, vossem iucundissimam, serenissimam, acutissimam, altissimam virginis & purissimæ matris audire, & cum ipsa, & secundum ipsam pariter decantare, vt magnificaret anima mea Dominum, & exultaret etiam spiritus meus gaudio ineffabili, incomprehensibili in dulcissimo Deo Iesu meo. Credo enim, & verè credo quod vox matris castissimæ, nequaquam vires suas perdiderit, qua per aurem matris audita exultauit in gaudio infans ille maximus in vtero matris, prius exultans, quam nascens; prius intelligens, quam sentiens; feliciter & mirabiliter prius gaudens, quam plorans; prius suo regi occurrens, quam ab vtero matris prodiens. Felix, dulcis & fortis omnino vox illa tam matrem, quam filium Spiritu sancto implens. Quid putas fieret, si audiretur in coelo in gaudio tam supereminenti; cum tantum virtutis habuerit in terris, & licet in gaudijs cœlesti tamen gaudio non comparando?

Vti amans anima sacratissimæ Virginis Mariæ excellentiam, beatitudinem, pulchritudinemque contempletur maximam.

CAPVT. XI.

O si talem in perfectione eminentissimi decoris tui, in die summæ solennitatis & lætitiæ cordis tui, in iubilo inenarrabili & iucundissimo liceat audire, & virtutem vocis tuæ tum, maximæ perfectionis tuæ conuenientem sentire. O si tantum liceat. O si liceat. Quis mihi dabit hoc? Detur hoc quæso detur iam mihi, detur non solum audire, sed & videre hanc, quæ sola cum filio priuilegio specialis excellentiæ meruit exaltari, non solum inter, sed & longè super omnes ordines Angelorum, tanto plus præ omnibus habens pulchritudinis & decoris, quæto plus omnibus meruit exaltari. *Ecco tu pulchra es amica mea*, inquit Sponsus speciosus ad illam, *ecce tu pulchra*. Et iterum: *Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te*. Et tertio: *O quam pulchra es & decora charissima in delicijs*. Pulchra, pulchrior, pulcherrima. Chara, charior, charissima Pulchra & chara in natiuitate, pulchrior & charior in fecundatione, pulcherrima & charissima in assumptione cœlesti. In pulchritudine duplici, id est, in munditia mentis & corporis: cum simpliciter pulchra diceris, curæ tamen specialiter anteferris, sponso dicente: *Ecco tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra*. Tum autem tota pulchra diceris. Sponso dicente: *Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te, non solum alijs, sed & tibi ipsi præponeris*: quia cum dominum Deum tuum concipere meruisti, in vtroque decore pulchrior effulsisti: cum vero pulcherrima appellaris, sponso quasi pulchritudinem tuam admirante & dicente: *O quam pulchra es & decora charissima in delicijs*, tam primis duabus pulchritudini-

Cant. 1

Cant. 4

Cant. 7

Cant. 1

Cant. 4

Cant. 8